

Text: Adam Macià

Fotos: Montse Verdaguer

Plantada d'arbres a la Muntanyeta

DINS EL PROJECTE "RECUPEREM LA MUNTANYETA DE RODA DE TER"

El passat 19 i 20 de març a la zona de la Muntanyeta a Roda de Ter, es va dur a terme l'esperada plantada popular amb la participació de una colla de voluntaris i dels nens i nenes de les escoles del poble.

El projecte

A l'article *Recuperem la Muntanyeta* de l'anterior número d'*Els Cingles de Collsacabra* (número 68), us vam presentar el projecte, abans de la plantada d'arbres. Aquest va sorgir d'alguns veïns de Roda i de la comarca d'Osona amb la idea d'iniciar un projecte ecosocial a la Muntanyeta de Roda, un espai que, en el seu temps, va tenir molta importància pel poble però que, actualment, estava gairebé abandonat.

Per començar a recuperar la vida d'aquest espai, l'Ajuntament de Roda de Ter va proposar aquesta iniciativa conjuntament amb les escoles amb l'objectiu de cobrir-la d'arbres i arbustos i millorar, així, l'estat del sòl, del paisatge i de l'ànima de molta gent.

Per un cantó, la proposta estava encaminada a revitalitzar nuclis urbans de forma sostenible i per l'altre a sen-

sibilitzar i educar en relació a les temàtiques de medi ambient, agricultura ecològica, autosostenibilitat, sabers populars i cohesió social a través de la participació, del fer. D'una banda, els horts socials ja suposaven un bon impuls a una iniciativa novedosa i engrescadora pels veïns de la zona. La plantada popular, en canvi, va voler implicar als més petits i a les seves famílies per poder fer córrer la veu i aquest sentiment de grup, amb el qual es poden fer moltes coses.

Amb aquesta plantada, no només s'aconseguiria iniciar la generació d'activitats per a la comunitat, sinó també a revifar i protegir la vegetació i fauna autòctona, quelcom també molt necessari actualment.

El lloc

Els arbres es van plantar al capdamunt de la Muntanyeta, un turó natural que hi ha a prop del barri de la Creu de Roda de Ter, en un camp que s'hi havia conreat durant molts anys. A dalt de tot, hi ha un dipòsit d'aigua municipal. En una part d'aquest turó, fa anys s'hi va construir una mica de parc, unes escales que porten a un bal-

có/mirador, d'on hi ha una bona vista de Roda de Ter, les Masies de Roda i altres pobles de la comarca i muntanyes properes. Unes taules i bancs de pedra, una font i uns gronxadors, però feia anys que estava mig abandonat, i no s'hi feia manteniment. Amb aquesta plantada, es vol tornar a fer servir tot aquest espai, tornar-li la vida, obrir-lo a la gent un altre cop. Ara, la Muntanyeta fa força goig, s'ha arreglat la font, que no rajava, i s'han desbrossat els marges i la zona de picnic, és un lloc acollidor.

La plantada

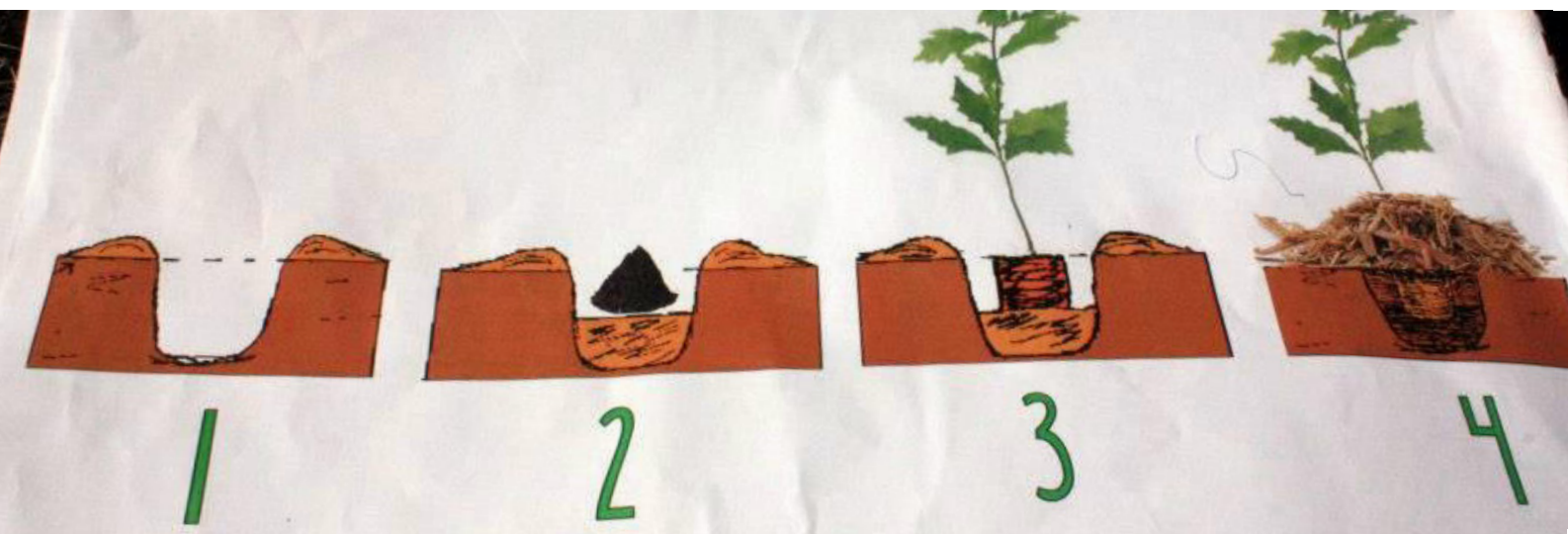
La plantada es va dur a terme en dos dies, durant els quals representants de l'ajuntament de Roda, juntament amb uns quants voluntaris van organitzar els nens de les escoles en grups de plantadors.

En total, els nens i nenes de Roda van plantar cap a 400 arbres i arbusts de diferents espècies autòctones: roures, alzines, aurons blancs, moixeres,

nogueres, boixos, saücs, sanguinyols i rosers silvestres. Han sigut aquestes i no altres espècies les que es van escollir ja que són les que creixen a Osona i, moltes d'elles, en els boscos dels afores del poble. A més a més, plantant diverses espècies d'arbres i arbusts es va voler millorar la biodiversitat del turó de la Muntanyeta, biodiversitat tant vegetal com animal, ja que amb la formació d'un petit bosquet s'espera que petits rosegadors, insectes i aus s'hi sentin atrets.

Després d'una explicació inicial sobre la tècnica de plantar arbres, cada monitor es va encarregar d'un grup de 15 nens amb una o dues professores. Junts es dirigien a diferents zones de plantació i el monitor ensenyava com plantar l'arbre o l'arbust *in situ* i, seguitament, els nens plantaven un arbre en un dels forats que uns dies abans va fer una màquina per tal de fer més fàcil i àgil la plantada. Cada arbre i arbust estava numerat i així cada nen sabia

De dalt a baix, passos de "com es planta un arbre" per il·lustrar als participants, la seva tasca; posada en acció de la plantada amb els més petits, el primer dia.

quin era el que havia plantat, d'aquesta manera, amb un compromís d'autèntic amant de la natura, els nens podrien tenir cura de l'arbre durant els propers anys i podrien anar-lo a regar en cas que no plugués durant dos mesos seguits.

Per animar la plantada, també es va fer una actuació per part del grup de teatre en Joan Petit del Teatre de Cartró, que van representar una versió del llibre *L'home que plantava arbres* de l'escriptor italià Jean Giono. A continuació us n'ofereixo un fragment:

Tot havia canviat. Fins i tot l'aire. En comptes de les ventades seques i brutals amb què m'havia trobat antany, ara bufava una brisa carregada d'aromes. Dels cims arribava un soroll semblant al de l'aigua: era la remor del vent en el bosc. Però el més sorprenent de tot va ser sentir el soroll

de l'aigua que queia sobre una bassa. Vaig veure que hi havien fet una font, que tenia un bon doll, i el que més em va commoure va ser que hi havien plantat a la vora un til·ler, que ara devia tenir uns quatre anys i estava en plena floració, símbol incontestable d'una revolució." Jean Giono (1953)

Ara esperem que aquests arbres i arbusts creixin i, que d'aquí a uns anys, tinguem un bosc i un nou ecosistema, i un petit pulmó verd a la plana de Vic. De moment, després d'aquestes plujes de primavera, estan coberts d'herbes que donaran flor ben aviat. De cara a l'estiu, un cop al descobert, esperem que els nens i les nenes i les seves famílies es recordin del seu compromís amb l'arbre que van plantar: si fa gaire calor i no plou durant un parell de mesos, l'aniran a regar.

Segon dia de la plantada. Tot està a punt perquè cada plançó sigui plantat al seu forat.

